

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.I.30.045/2007/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Gyöngyösi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Gyöngyösi Csilla ügyvéd, 1024 Budapest II., Retek u. 17.) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Dr. Hrabár Andrea ügyvéd (3530 Miskolc, Erzsébet tér 5. fszt. 5.) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. r., a Dr. Karcagi Zoltán ügyvéd (3510 Miskolc, Széchenyi u. 27. I/1.) által képviselt **II. r. alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. r. és III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. r. alperesek ellen - mely perbe az I. r. alperes pernyertessége érdekében **beavatkozó neve** (beavatkozó címe) beavatkozott - kártérítés megfizetése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 13.G.40.256/2005/42. számú ítélete ellen a felperes részéről 43. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a III. r. alperesnek 15 napon belül 600 000 (Hatszázezer) forint másodfokú perköltséget, az államnak pedig külön felhívásra 900 000 (Kilencszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A **G-I V. és Sz. Rt.** 2003. február 1. napján kötött megbízási szerződést a II. r. alperessel a **ingatlan címe** szám alatti irodaház őrzésére. Az ingatlant a **G-I V. és Sz. Rt.-től** a felperes bérelte 1999. augusztus 2. napjától a bérbe adó jogelődjével, a **P-I- Kft-vel** kötött bérleti szerződés alapján.

Korábban az ingatlan őrzését a III. r. alperes végezte, a 2003. február 1-jén kelt megbízási szerződés megszüntetéséről szóló okirat tanúsága szerint a **G-I Rt.** és a III. r. alperes a 2002. december 19-én kötött megbízási szerződést 2003. február 1. napján közös megegyezéssel megszüntették, mert a III. r. alperes egyéb gazdasági tevékenységet is

végzett, ezért a megbízási szerződésben foglalt őrzési feladatok ellátására egyszemélyes társaságot hozott létre. A szerződés megszüntetési okirat tartalmazza azt is, hogy a megbízó egyidejűleg változatlan jogi tartalommal új szerződést köt a III. r. alperes által létrehozott új társasággal, a II. r. alperessel.

2003. február 1. napján kelt megbízási szerződéssel a **G-I V. és Sz. Rt.** a II. r. alperessel kötött megbízási szerződést a **ingatlan címe** szám alatti irodaházának őrzésére és felügyeletére.

Az I. r. alperes 2002. szeptember 5-én kötött megbízási szerződést a III. r. alperessel vagyonvédelmi és egyéb feladatok ellátására.

A 2003. január 31-én kötött szerződés szerint az I. r. alperes a II. r. alperessel létrejött szerződése alapján vagyonvédelmi tevékenység ellátását (őrzési, rendészeti, információs, illetve recepciós tevékenység, áruszállítás ellenőrzésének végzése, vagyonvédelemmel kapcsolatos információszolgáltatás) vállalta. Az I. r. alperes 2003. szeptember 1. napjáig állt megbízásos jogviszonyban a II. r. alperessel, ennek keretében a **ingatlan címe** szám alatti épületben vagyonőri szolgáltatást nyújtott.

Az I. r. alperes 2003. márciusában a felperes által bérelt irodaépületben a recepción lévő főkulccsal bejutott a 3. emeleti pénztárhelyiségbe, az itt található páncélszekrényből 26 darab, a felperes **É-M T.** Ügyviteli Központ fejlécével ellátott kárrendezési csekkötömböt eltulajdonított. A csekkeket a kárszakértő irodájából eltulajdonított szárazbélyegzőkkel lepecsételte, azokat saját nevére kitöltötte és 2003. május és augusztus hónapok közötti időszakban m.-i, illetve m. környéki postahivatalokban beváltotta, összesen 24 367 500 Ft értékben.

Az I. r. alperes és társai ellen folyamatban volt büntetőeljárásban a ... Városi Bíróság számú ítéletével az I. r. alperest bűnösnek találta folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett készpénzt helyettesítő fizetési eszközzel jelentős kárt okozó visszaélés büntetésében, ezért őt főbüntetésként 2 év 6 hónap börtön büntetésre, mellékbüntetésként 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A felperes módosított kereseti kérelmében elsődlegesen I. r. és III. r., másodlagosan I.-III. r. alpereseket kérte egyetemlegesen kötelezni

25 540 300 Ft, annak 2003. május 15-től járó kamata megfizetésére. Jogi álláspontja szerint a bűncselekmény elkövetésének időpontjában a **G-I Rt.** és a III. r. alperes között állt fenn szerződéses jogviszony, az I. r. alperes pedig a III. r. alperes teljesítési segédje volt. Amennyiben a bíróság azt állapítaná meg, hogy a szerződéses partner a II. r. alperes volt, akkor ő tekinthető I. r. alperes megbízójának, azonban a III. r. alperes felelőssége ebben az esetben is megállapítható a II. r. alperes felett gyakorolt szakmai felügyelete miatt, továbbá a Gt. szabályai szerint is.

Az I. r. alperes a keresetet 15 %-os mértékben elismerte, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte. Azt nem vitatta, hogy a bűncselekményt elkövette, azonban álláspontja

szerint a károsult magatartása is közrehatott a kár bekövetkeztében, mert nem a megfelelő gondossággal járt el a csekkek tárolása és a szárazbélyegző kezelése során.

A II. r. alperes a kereset elutasítását kérve arra hivatkozott, hogy megbízottjának kiválasztása során úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A III. r. alperes arra hivatkozott, hogy a bűncselekmény elkövetésének időszakában nem állt szerződéses kapcsolatban a **G-I Rt**-vel, a II. r. alperes felett szakmai felügyeletet nem gyakorolt, a Gt. szabályai alapján sem állapítható meg a felelőssége.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság kötelezte az I.-II. r. alpereseket egyetemlegesen, hogy fizessenek meg 15 napon belül a felperesnek 24 367 500 Ft tőkét, annak 2003. július 15. napjától járó kamatát, valamint 1 250 000 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és arra kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a III. r. alperesnek 1 250 000 Ft perköltséget. Az I.-II. r. alpereseket egyetemlegesen arra kötelezte, hogy fizessenek meg az államnak külön felhívásra 900 000 Ft eljárási illetéket. Határozatának indokolásában megállapította, hogy az I. r. alperes nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható lett volna, hiszen biztonsági őrként a rábízott dolgokat tulajdonította el. A Ptk. 315. §-a szerint, aki kötelezettsége teljesítéséhez vagy joga gyakorlásához mást vesz igénybe, annak magatartásáért felelős. A bizonyítási eljárás anyaga alapján azt állapította meg, hogy abban az időpontban, amikor az I. r. alperes a kárrendezési csekkeket eltulajdonította, a II. r. alperes állt jogviszonyban az épület tulajdonosával. A felperes nem bizonyította, hogy az írásbeli szerződésben szereplő dátumtól eltérő időpontban jött volna létre a megállapodás az épület tulajdonosa és a II. r. alperes között. Nem látta megállapíthatónak azt sem, hogy a III. r. alperes bármiféle szakmai felügyeletet gyakorolt volna a II. r. alperes tevékenysége fölött, továbbá, hogy a Gt. szabályai alapján az önálló társaságként működő II. r. alperes tevékenysége miatt a III. r. alperes felelőssége is fennállna. A Ptk. 340. § (1) bekezdésének alkalmazására lehetőséget nem látott. A büntetőeljárás irataiból állapította meg, hogy az I. r. alperes 24 367 500 Ft összeghez jutott hozzá az eltulajdonított csekkek beváltása során. A kamatfizetés kezdő időpontját középarányos időpontban határozta meg.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a III. r. alperes egyetemleges marasztalását is kérte az elsőfokú ítélet rendelkező részében írt nagyságú összeg és kamat vonatkozásában. Kérte továbbá III. r. alperes perköltségben való marasztalását. Fellebbezése indokaként előadta, hogy az elsőfokú eljárásban bizonyítási kérelme arra irányult, hogy az ingatlan tulajdonosa és a II. r. alperes között a szerződés az azon feltüntetett dátum ellenére csak később, április 10-én jött létre. Mindez a szerződést kísérő levelek dátumából és érkeztető dátumozásából, a tanúk vallomásából, a II. r. alperes felé teljesített pénzügyi utalásnak az időpontjából állapítható meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy a bizonyítékokat miért nem fogadta el.

Álláspontja szerint a szerződés-tervezetet kísérő levelek tartalma, dátuma szerint az állapítható meg, hogy 2003. március 25-én a III. r., illetve II. r. alperes arról tájékoztatta

az ingatlan tulajdonosát, hogy létrehozták a II. r. alperesi gazdasági társaságot és a jövőben az ő- és portaszolgálati tevékenységet ők fogják teljesíteni. 2003. március 31-én az ingatlan tulajdonosa kérte a II. r. alperest, hogy az új adatoknak megfelelően módosított szerződést írja alá és küldje vissza. 2003. április 10-én a II. r. alperes arról tájékoztatta az ingatlan tulajdonosát, hogy elfogadják a szerződés módosítását és annak két példányát cégszerű aláírással ellátva visszaküldik. Az eljárás során meghallgatott tanúk úgy nyilatkoztak, hogy a szerződés megkötésének időpontjára a kísérőlevelek dátumozása az irányadó, 2003. március végén szereztek először tudomást arról, hogy a jövőben az őrző-védő tevékenységet a II. r. alperes fogja ellátni.

A III. r. alperes arra történő hivatkozását, hogy a 2003. februári időszakra vonatkozóan a szolgáltatásról már a II. r. alperes állította ki a számlát, nem vitatta, azonban arra hivatkozott, hogy változatlanul a III. r. alperes számlájára utalta az ingatlan tulajdonosa a díjat. Első ízben csak 2003. április 14-én utalt a II. r. alperes részére. Mindez azt támasztja alá, hogy a szerződés ténylegesen csak 2003. április 10-én jött létre.

A II.-III. r. alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását és a felperes fellebbezési eljárási költség megfizetésére kötelezését kérték.

Az ítélet tábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú ítéletnek I., II. r. alperest egyetemlegesen marasztaló rendelkezését. A felperesnek a III. r. alperes egyetemleges marasztalására irányuló fellebbezését az alábbiak szerint alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a megalapozott döntéshez szükséges körben feltárta, az abból levont jogi következtetései is lényegében helytállóak.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében helytállóan értékelte, abból ellentétes következtetés levonására az ítélet tábla sem látott lehetőséget.

Alapos a III. r. alperes fellebbezési ellenkérelmének arra történő hivatkozása, hogy a per eldöntése szempontjából relevanciája annak van, hogy a bűncselekménnyel kárt okozó I. r. alperes a károkozás időpontjában kivel állt szerződéses kapcsolatban.

Ebben a tekintetben az elsőfokú eljárásban becsatolt bizonyítékok - az elsőfokú bírósággal egyezően - az ítélet táblában is azt a meggyőződést alakították ki, hogy az ingatlan bérbe adója és II. r. alperes között állt fenn a megbízási szerződés a károkozás időpontjában. Ezt alátámasztja a 2003. január 31-én kelt „Megállapodás szerződés cedálásáról” elnevezésű okirat, a számla jogosultjában bekövetkezett változás, továbbá a felperes által is hivatkozott ún. „teljesítés igazolás”. Ez utóbbin, melyet a felperes állított ki, 2003. március hónapra történő igazoláskor zárójelben a II. r. alperes is feltüntetésre került.

Az aggályos tartalmú tanúvallomások az okirati bizonyítással szemben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban foglaltakkal ellentétes következtetés levonására nem alkalmasak.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság indokolását annyiban módosítja, hogy a II. és I. r. alperes között megbízási jogviszony állt fenn, ennek alapján pedig a Ptk. 350. § (1) bekezdése alapján az I. r. alperes által okozott kárért a megbízó harmadik személlyel szemben egyetemlegesen felel.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a III. r. alperes javára a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján - a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel - perköltséget köteles megfizetni, melynek összege meghatározásánál az ítéltábla figyelemmel volt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontjára, (5) bekezdésére, valamint a 4/A. §-ban írtakra.

A felperes illeték-feljegyzési joga folytán az Illetéktörvény 64. §-a szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2), valamint 15. §-ának (1)-(3) bekezdése alapján fellebbezési eljárási illetéket köteles megfizetni.

D e b r e c e n, 2007. október 18. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró, Dr. Pataki Istvánné sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -